

Scheveningen blij met sloop/nieuwbouw gebouw Radio Holland

Het was weliswaar geen monument, maar toch te mooi om te slopen. Architect Eric Vreedenburgh besloot het gebouw van Radio Holland in de Scheveningse haven te herbouwen en voegde twee vleugels toe. Stiekem maakte hij alles 10 procent groter.

Ad Tissink

“Een modernistisch gebouwtje met gestuukte gevels en stalen kozijnen. Onopvallend maar niettemin markant.” Zo omschrijft Eric Vreedenburgh van Archipelontwerpers het pand van Radio Holland. “Onbewust had het een plekje in het hart van menig Scheveninger. Al kwam dat misschien ook wel door de mooie stedenbouwkundige plek: op het einde van een statige Haagse laan aan de Scheveningse haven, half in een talud gebouwd.” Het gebouw waarin vanaf de jaren vijftig marconisten werden opgeleid, leed wel aan de gebreken van panden van die leeftijd: lekkages, gescheurd beton, verzakkingen en een onhandige indeling met verspringende vloeren. “Het stond er inmiddels wat treurig bij, geschilderd in veel te felle kleuren. Maar toch was het te karakteristiek om te slopen.”

Vandaar dat Vreedenburgh blij was toen zich een nieuwe potentiële gebruiker aandiende van het pand, dat al een tijd een wat onduidelijke rol vervulde: de Rabobank. Dat gaf de mogelijkheid om het in oude luister te herstellen. Het programma van

Het gebouw van Radio Holland na de renovatie: de Rabobank in de ene vleugel, horeca in de andere.

eisen vroeg wel om meer volume. Daarin voorzag hij door tegen de zijkanten twee vleugels te plakken. Zo kreeg het gebouw ook een duidelijker gezicht aan de kant van het plein aan de achterkant. Toen bouwkundige inspecties uitwezen dat sloop-her-

bouw niet duurder was dan renovatie werd besloten tot het eerste. Dat stelde Vreedenburgh namelijk in staat de gevel 10 procent te vergroten. Dat maakte het weer gemakkelijker om alles aan de laatste bouwkundige en duurzaamheids eisen te laten voldoen

en de gewenste functies in het gebouw onder te brengen. Voor aannemer Bakels Ouwkerk was het volgens Vreedenburgh een ingewikkelde opdracht, hoewel het om een betrekkelijk klein project ging met in totaal iets meer dan 900

vierkante meter vloeroppervlak. Want delen van het gebouw, zoals de keermuren in het talud werden wel hergebruikt. “In de praktijk stonden die keermuren natuurlijk niet precies op de plek van de oude tekening, wat niet goed kon worden

gecontroleerd voordat het pand deels was gesloopt. Ook de ICF-methode was nieuw voor de aannemer. De verloren bekistingselementen van piepschuim leveren dubbelgeïsoleerde betonnen wanden op. Die zijn sterk genoeg om bescherming te bieden tegen ramkraken op de begane grond.”

Voor Vreedenburgh zelf was het faillissement van een glasfabrikant in Berlijn een serieuze hobbel die zich tijdens de bouw onverwacht voerde. Het bedrijf was zo'n beetje het enige in Europa dat geëst en gekromd glas kon leveren voor de gewenste transparantie van de zijvleugels op de eerste verdieping. Een alternatief kon hij niet vinden, zodat de architect uiteindelijk zijn toevlucht nam tot keramische elementen die hij wit liet sauzen, het zogeheten keimen. Het eindresultaat is mooier dan hij had durven dromen, want met het veranderen van de lichtinval tijdens de dag, verandert ook de schittering en de schaduwwerking van de rillen op de elementen. “Als ik alles over mocht doen, zou ik uiteindelijk weer deze elementen kiezen voor de gevel.” De Rabobank trok begin dit jaar al in één van de vleugels die de bouwers tegen het gebouwtje aanplakten. Afgelopen maand, toen ook het aanpalende plein opnieuw was bestraat, trok een horecagelegenheid in de andere vleugel. Scheveningers drukken de architect regelmatig op het hart dat ze blij zijn dat het gebouw van Radio Holland behouden is. Dat hij er twee vleugels tegenaan heeft geplakt is uiteraard niemand ontgaan. Dat hij alles heeft vergroot, vertelt hij er meestal niet bij. “Het valt blijkbaar niet op.”